

Rapport

Rapport over de Belastingdienst/Noord.

Datum: 23 december 2013

Rapportnummer: 2013/200

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst/Noord de teruggaven op de voorlopige aanslagen 2002 ten bedrage van ruim twee miljoen euro zonder voorafgaande verificatie van de juistheid van het rekeningnummer en in strijd met de vermelding van een ander rekeningnummer op de Kennisgevingen Inkomstenbelasting Premie volksverzekeringen heeft gestort op een rekeningnummer dat mede op naam stond van zijn ex-echtgenote. Verzoeker vindt dat de Belastingdienst ten onrechte het standpunt inneemt met de storting bevrijdend te hebben betaald.

Bevindingen en beoordeling

I Bevindingen

1. De aanslagregeling inkomstenbelasting/premie volksverzekering 2002

Naar aanleiding van de verkoop van zijn bedrijf verzocht verzoeker de Belastingdienst om voorlopige aanslagen inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen (ib/pvv) 2002 aan hem op te leggen. Hierop legde de Belastingdienst op 2 augustus 2002 en 23 januari 2003 aan verzoeker voorlopige aanslagen ib/pvv 2002 op ten bedrage van samen ruim twee miljoen euro. Verzoeker heeft de aanslagen betaald.

Verzoeker diende op 18 september 2003 de door hem ondertekende aangifte ib 2001 bij de Belastingdienst in. Naar aanleiding van de ontvangst op 6 oktober 2003 van deze aangifte verminderde de Belastingdienst uit eigen beweging in december 2003 abusievelijk de voorlopige aanslagen ib/pvv 2002 tot nihil. Ten onrechte was in het geautomatiseerde heffingssysteem nagelaten een code in te vullen om er voor te zorgen dat de voorlopige aanslagen ib/pvv 2002 niet automatisch werden verminderd. Dit leidde tot teruggaven van ruim twee miljoen euro.

In 2004 en 2005 legde de Belastingdienst aan verzoeker nadere voorlopige aanslagen ib/pvv 2002 op waarmee de ten onrechte verleende verminderingen van 2003 werden gecorrigeerd. Dat leidde tot een te betalen bedrag van ongeveer twee miljoen. Verzoeker heeft tegen deze nadere voorlopige aanslagen tot in hoogste instantie geprocedeerd. De nadere voorlopige aanslagen zijn in deze procedure gehandhaafd.

2. De storting van de teruggaven

Verzoeker maakte voor zijn fiscale zaken gebruik van bankrekeningnummer Y, een gezamenlijke rekening die stond op naam van hem en zijn ex-echtgenote. In het kader van een echtscheidingsprocedure berichtte verzoeker de Belastingdienst op

11 september 2000 dat bij hem in gebruik is bankrekeningnummer X en niet bankrekeningnummer Y. De Belastingdienst verwerkte dit bericht op 25 oktober 2000 in zijn systeem (bestand 'Algemeen').

Naar aanleiding van een ontvangen mededeling over de vermindering op de aanslag ib/pvv 1998 liet verzoeker zekerheidshalve bij brief van 8 maart 2001 nogmaals aan de Belastingdienst weten dat X het juiste bankrekeningnummer was waarop de teruggave gestort moest worden.

Bankrekeningnummer Y bleef in gebruik bij verzoekers ex-echtgenote voor haar fiscale zaken.

Nadat verzoeker op 11 september 2000 het gewijzigde bankrekeningnummer had doorgegeven, werd tot aan november/december 2003 steeds het door hem opgegeven bankrekeningnummer X gebruikt. Zowel door verzoeker zelf als door de Belastingdienst.

Op 6 oktober 2003 ontving de Belastingdienst de aangifte ib/pvv 2001 van verzoeker. Op de aangifte stond rekeningnummer Y vermeld als rekening voor betaling van teruggaven. Uit de overgelegde stukken blijkt dat het hier gaat om een door verzoekers gemachtigde opgemaakte aangifte en niet de door de Belastingdienst uitgereikte aangifte met vermelding van rekeningnummer X. Naar aanleiding van de ontvangst van de aangifte werd in het bestand van de Belastingdienst rekeningnummer Y opgenomen als rekeningnummer voor teruggaven (bestand 'Overigen').

Op 27 november 2003 en 3 december 2003 ontving verzoeker een 'Mededeling Verrekening of terugbetaling' van de Belastingdienst/Centrale administratie dat de verminderingen op de voorlopige aanslagen ib/pvv 2002 werden betaald op bankrekeningnummer Y. Na ontvangst van deze mededelingen nam verzoeker direct contact op met de Belastingdienst om te laten weten dat dit niet het juiste rekeningnummer was. Op dat moment waren de bewuste bedragen echter al betaald op bankrekeningnummer Y.

De mededelingen werden gevolgd door een 'Kennisgeving Inkomstenbelasting Premie volksverzekeringen' van 2 respectievelijk 9 december 2003 waarin stond: "Het bedrag (...) wordt overgemaakt op rekeningnummer X'.

Hoewel de Belastingdienst van mening was dat hij bevrijdend had betaald, verzocht hij de ex-echtgenote van verzoeker om de op rekeningnummer Y overgemaakte bedragen terug te storten op het rekeningnummer van de Belastingdienst.

Deze gaf aan dat het bedrag was gestort op een rekeningnummer waartoe verzoeker zelf gerechtigd was en dat zij daarom niet inzag dat de betaling niet juist was. Zij gaf aan dat zij zelf ook gerechtigd was tot de rekening en inmiddels al was overgegaan tot verrekening van het gestorte bedrag met een vordering die zij nog had op verzoeker.

Hierop liet de Belastingdienst verzoeker weten dat diens ex-echtgenote niet bereid was het onjuist uitbetaalde bedrag terug te betalen.

Tussen verzoeker en zijn ex-echtgenote loopt een procedure die mede uitsluitsel zal geven over de vraag in hoeverre de storting op rekeningnummer Y ten goede is gekomen aan verzoeker. In verband met deze procedure is de behandeling van de klacht een aantal keren geschorst geweest (zie onder Onderzoek).

In de correspondentie met verzoekers gemachtigde over de vraag of met de betaling op rekeningnummer Y bevrijdend was betaald, concludeerde de Belastingdienst dat bevrijdend was betaald op een door verzoeker in de aangifte ib 2001 aan de Belastingdienst opgegeven rekeningnummer. Er was volgens de Belastingdienst geen sprake van een uitgesloten rekeningnummer.

3. Standpunt verzoeker

Volgens verzoeker ontving hij op 28 februari 2002 van de Belastingdienst een aangiftebiljet ib 2001 met vermelding daarop van X als bankrekeningnummer waarop de teruggaaf moest worden overgemaakt. Verzoeker gaf aan dat er nog een tweede aangiftebiljet in circulatie bleek te zijn met daarop vermeld het onjuiste bankrekeningnummer Y. Verzoeker merkte op nooit opdracht te hebben gegeven aan de Belastingdienst om het onjuiste bankrekeningnummer Y weer in te voeren. Hij houdt het er voor dat het hier gaat om een fout van de Belastingdienst.

Door onverklaarbare redenen wordt voor het doen van aangifte het onjuiste formulier gebruikt door zijn gemachtigde. De vermelding van het onjuiste nummer ontsnapt aan de aandacht van verzoeker bij controle van de door de gemachtigde opgestelde aangifte.

Verzoeker meent verder dat voor de aangifte ib 2001 het daarop opgenomen bankrekeningnummer irrelevant is omdat uit de aangifte geen teruggaaf maar een te betalen bedrag volgde.

Ook na 18 september 2003 bleef de Belastingdienst evenals zichzelf bankrekeningnummer X gebruiken. Dat gebeurde ook na de onjuiste betalingen door de Belastingdienst op

24 en 28 november 2003 van de teruggaven ib/pvv 2002.

Daaruit volgt volgens verzoeker dat de mededeling van de Belastingdienst dat het bankrekeningnummer naar aanleiding van de ontvangen aangifte ib 2001 weer in het systeem is opgenomen niet klopt. De onjuiste betalingen zijn volgens hem te wijten aan een (eenmalige) fout van de Belastingdienst.

Verzoeker merkt op dat er sprake is van een aaneenschakeling van onjuiste handelingen door de Belastingdienst. Allereerst hadden de teruggaven helemaal niet plaats moeten

vinden. Vervolgens is voor betaling van de onterechte teruggaven gebruik gemaakt van de op de ingediende aangifte vermelde gegevens uit de aangifte ib 2001. Als de Belastingdienst voor de teruggaaf gebruik had gemaakt van de door hem zelf vermelde gegevens in de aan verzoeker uitgereikte aangifte over 2001 gedateerd 28 februari 2002 was vrijwel zeker niet onjuist betaald. Verder staat op de kennisgevingen van de teruggaven van 2 en 9 december 2003 het juiste rekeningnummer X vermeld als rekeningnummer waarop de betaling wordt overgemaakt. Echter, de feitelijke betalingen zijn op 24 en 27 november 2003 al gedaan en wel op een ander nummer dan vermeld op de kennisgevingen. Namelijk op het onjuiste bankrekeningnummer Y. Verzoeker ontving de kennisgevingen overigens pas op 5 januari 2004.

Verzoeker concludeert dat de Belastingdienst niet heeft voldaan aan zijn zorgplicht door twee bedragen in de orde van grootte van een miljoen euro zonder enige vorm van verificatie bij verzoeker te betalen op een onjuist bankrekeningnummer.

4. Standpunt Belastingdienst

Op 25 oktober 2000 is op diens verzoek het bankrekeningnummer van verzoeker dat gebruikt wordt om teruggaven op te storten in het Vastgirobestand gewijzigd van Y naar X. Alle aanslagbiljetten en andere brieven van de Belastingdienst waarop een rekeningnummer vermeld moet worden zijn na deze datum voorzien van het nieuwe rekeningnummer X.

Op het in februari 2002 tijdens de massale verzending van de aangiftebiljetten aan verzoeker uitgereikte aangiftebiljet ib 2001 is als rekeningnummer vermeld X. De Belastingdienst wees er op dat dit ook overeenstemt met het door verzoeker overgelegde aangifteformulier met het juiste rekeningnummer X dat niet is gebruikt door de gemachtigde van verzoeker. Dit volgt uit het gebruikte lettertype, de opmaak en het ontbreken van het beconnummer en de overige door de belastingplichtige in te vullen onderdelen als de nummers van de ingediende aangiftebladen en de handtekening enz.

Waar verzoeker melding maakt van een tweede aangiftebiljet met een onjuist rekeningnummer geldt het volgende. Het bedoelde tweede aangiftebiljet is door de gemachtigde van verzoeker vervaardigd met een aangifteprogramma dat niet van de Belastingdienst afkomstig is. Dit kan worden opgemaakt uit het zichtbaar ander lettertype en het ingevulde beconnummer en de kruisjes bij de meegezonden aangiftebladen. Ook het sofi-nummer, geboortedatum en bankrekeningnummer Y zijn door de belastingconsulent ingevoerd. Dit is de aangifte die op 6 oktober 2003 bij de Belastingdienst is binnengekomen.

De door verzoeker ondertekende aangifte ib 2001 heeft als datum 18 september 2003. Dit is de datum dat de gemachtigde van verzoeker de aangifte heeft afgedrukt en aan verzoeker heeft gezonden ter ondertekening en inzending. Het is dan aan verzoeker om de

aangifte te beoordelen en te controleren of de gegevens correct zijn ingevuld. Hij is verantwoordelijk voor de juistheid en correctheid van de in te zenden gegevens. Door het plaatsen van zijn handtekening doet verzoeker duidelijk, stellig en zonder voorbehoud aangifte.

Ter ondersteuning verwees de Belastingdienst naar bedoelde aangiftebiljetten ib 2001 waaruit bleek dat het door de Belastingdienst uitgereikte aangiftebiljet als rekeningnummer X had en de ingeleverde aangifte rekeningnummer Y.

De aangifte is op 6 oktober 2003 bij de Belastingdienst in Heerlen binnengekomen en de aangiftebladen zijn in gescand en daarbij worden de aangeleverde gegevens geautomatiseerd in het bestand opgenomen. Het gewijzigde rekeningnummer komt zo automatisch in het systeem van de Belastingdienst. Daarbij is het oude rekeningnummer Y in het bestand van rekeningnummers voor teruggaaf terechtgekomen. Dat kort daarvoor door verzoeker een ander rekeningnummer is doorgegeven doet daar niet aan af. Bij het inscannen van de gegevens wordt uitgegaan van wat op de papieren aangifte staat vermeld. Vervolgens wordt de eerstvolgende teruggave van inkomstenbelasting op het rekeningnummer gestort dat op dat moment in het bestand vastgiro is opgenomen. Dat was in dit geval het rekeningnummer Y. Dat dit een rekeningnummer van de aangifte van een ander jaar betreft doet daar niet aan af.

De aangifte 2002 is op 6 december 2004 bij de Belastingdienst binnengekomen. Op deze aangifte is het rekeningnummer X opgenomen.

5. Reactie Belastingdienst op vragen Nationale ombudsman

Op 24 juni 2013 stelde de Nationale ombudsman de volgende vragen aan de Belastingdienst:

"De Belastingdienst geeft aan dat op 6 oktober 2003 de aangifte ib 2001 is ontvangen met vermelding van bankrekeningnummer Y. De ontvangst van de aangifte leidde tot het overschrijven van het rekeningnummer op Y (was X).

Hoe is het dan verklaarbaar dat op nadien uitgegane stukken nog rekeningnummer X staat vermeld? Te weten op:

Mededeling inzake ib 2003 d.d. 8 oktober 2003, voorlopige aanslag ib 2001 (H10) d.d. 4 november 2003, mededeling ivm deelbetaling ib 2003 (H30) op 7 november 2003 en 6 december 2003.

Hoe kan het dat op de kennisgevingen van 2 en 9 december 2003 (inzake H20 en H21) rekeningnummer X wordt vermeld terwijl op de mededelingen van 27 en 3 december 2003 rekeningnummer Y staat vermeld?

Hoe kijkt u aan tegen het feit dat op het moment van ontvangst van de mededelingen en kennisgevingen ("wordt overgemaakt...") hierboven genoemd de bedragen al waren betaald? Verzoeker geeft aan dat hij daardoor niet de gelegenheid heeft gehad om de onjuistheid voor de betaling door te geven. Ik verwijs ook naar het feit dat naar ik meen tegenwoordig van een gewijzigde rekening voorafgaande aan betaling een bevestiging wordt gestuurd."

Op 23 september 2013 werd de reactie van de Belastingdienst/Centrale administratie ontvangen:

"... speelt er volgens mij het volgende: In 2000 is er voor de klant het rekeningnummer Y opgenomen onder algemeen. Dit zou dan gebruikt kunnen worden voor al zijn teruggaven. Aangezien de klant in zijn aangifte over 2001 in september 2003 het rekeningnummer X aangeeft, wordt dit in het systeem opgenomen onder Overig en wordt vanaf dat moment gebruikt voor teruggave IB voorgaande jaren. Dat blijkt want inderdaad wordt hierop de H20 en H21 uitbetaald.

Op 10-12-2003 heeft ons systeem aangegeven dat het rekeningnummer onder overig X is verwijderd. Dit misschien naar aanleiding van de brief die gestuurd is door (verzoekers gemachtigde; N.o.) op 05-12-2003.

De uitbetalingen hadden dus al plaatsgevonden. (al voor de dagtekening kennisgeving).

Wat mij wel opvalt is dat in beide **kennisgevingen** het rekeningnummer onder Algemeen wordt benoemd, terwijl wij voor de uitbetalingen het nummer onder Overig gebruiken, conform wat de belastingplichtige in zijn aangifte heeft aangegeven. Misschien dat daar een verkeerde koppeling heeft gezeten voor wat betreft de opmaak van de brief. (dit zou een klungelige communicatie betekenen) maar niet afdoet aan het feit dat wij wel juist hebben uitbetaald."

Op 17 oktober 2013 liet de Belastingdienst aanvullend het volgende weten:

"Details met betrekking tot de mededeling IB van 8 oktober 2003 zijn gezien het tijdsverloop helaas niet meer voorhanden.

Het proces met betrekking tot de registratie is in de loop van de tijd enkele malen ingrijpend gewijzigd. In 2003 gold bijvoorbeeld de notificatieplicht nog niet.

Het opnemen van een rekeningswijzigingshistorie was destijds niet voorhanden en ook niet noodzakelijk.

De vermelding van een rekeningnummer op de acceptgiro vloeit voort uit een ander proces en heeft overigens ook andere juridische implicaties.

Belastingplichtigen kunnen de belasting betalen van een rekening die zij zelf geschikt achten. De Belastingdienst neemt de rekening die wordt gebruikt voor betaling op in de acceptgirokaart die ziet op de zelfde soort vervolgbetaling."

6. Reactie op het verslag van bevindingen van verzoekers intermediair

Verzoeker kan zich niet verenigen met het standpunt van de Belastingdienst dat bevrijdend zou zijn betaald. Naast de reeds hiervoor onder 3. weergegeven argumenten, wijst verzoeker op het volgende. Behoudens de verminderingen op de voorlopige aanslagen ib/pvv 2002 is na 25 oktober 2000 door de Belastingdienst te allen tijde gebruik gemaakt van het rekeningnummer X.

Verzoeker is van oordeel dat van een zorgvuldig handelende overheid mag worden verwacht dat zij op een correcte wijze de administratieve verwerking van gegevens van haar burgers organiseert. Indien het, zoals in dit geval, wegens gebrek aan administratieve organisatie misgaat, behoren de risico's en de consequenties daarvan voor rekening van de overheid te komen. Verzoeker wijst er daarbij op dat de aangifte ib/pvv 2001 betrekking heeft op een ander jaar.

Verzoeker wijst er verder op dat de Belastingdienst de beweringen van zijn ex-echtgenote niet heeft gecontroleerd en er kennelijk voor gekozen heeft om behoudens een enkele brief geen nadere (gerechtelijke) stappen, bijvoorbeeld op grond van ongerechtvaardigde verrijking, tegen de ex-echtgenote te nemen. De Belastingdienst heeft zo verzuimd de door hem gemaakte fout te herstellen, aldus verzoeker.

De omstandigheid dat de Belastingdienst details omtrent rekeningwijzingshistorie niet meer ter beschikking heeft, kan hem niet ontlasten. Ook al bestond formeel de notificatieplicht nog niet, dan behoort de Belastingdienst te verifiëren of de storting van een zo groot bedrag als in dit geval op het juiste nummer gebeurt. Gelet op de zeer hoge teruggaven, wat een uitzonderlijke situatie betreft, mag van de overheid extra zorgvuldigheid worden verwacht. Verder wijst verzoeker erop dat de notificatieprocedure na de teruggaaf is gewijzigd, bewijs dat ook de Belastingdienst van mening is dat het om een zeer belangrijke informatiestroom gaat. Daaruit volgt dat de Belastingdienst voorafgaande aan deze wijziging in zijn procedures tekort is geschoten.

II Beoordeling

Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst teruggaven op de voorlopige aanslagen ib/pvv 2002 ten bedrage van ruim twee miljoen euro zonder voorafgaande verificatie van de juistheid van het rekeningnummer en in strijd met de vermelding van een ander rekeningnummer op de Kennisgevingen Inkomstenbelasting Premie volksverzekeringen heeft gestort op rekening Y die stond op zijn naam en die van zijn ex-echtgenote. De teruggaven waren door verzoeker niet gevraagd en bleken achteraf ten onrechte te zijn

geweest. Volgens verzoeker heeft de Belastingdienst niet bevrijdend betaald.

De Nationale ombudsman toetst de onderzochte gedraging aan het vereiste van goede organisatie. Dit vereiste houdt in dat de overheid er voor zorgt dat haar organisatie en haar administratie de dienstverlening aan de burger ten goede komt. Zij werkt secuur en vermijdt slordigheden. Eventuele fouten worden zo snel mogelijk hersteld.

Verzoeker heeft op 11 september 2000 aan de Belastingdienst een wijziging van zijn rekeningnummer doorgegeven. Vanaf dat moment was rekeningnummer X bij hem in gebruik en niet meer rekeningnummer Y. Deze wijziging werd door de Belastingdienst verwerkt en opgenomen in het bestand onder 'Algemeen'. Rekeningnummer X werd nadien ook gevolgd in het betalingsverkeer tussen verzoeker en de Belastingdienst.

Op 6 oktober 2003 ontving de Belastingdienst de aangifte ib/pvv 2001 van verzoeker. Verzoeker gebruikte niet de door de Belastingdienst uitgereikte aangifte waarop rekeningnummer X stond vermeld als rekeningnummer voor teruggaven. Verzoeker diende een door zijn gemachtigde opgemaakte aangifte in waarop abusievelijk door die gemachtigde zelf rekeningnummer Y was opgenomen als het nummer voor teruggaven. Deze aangifte leidde er toe dat de Belastingdienst in het bestand 'Overig' weer rekeningnummer Y opnam. Dit laatste bestand wordt specifiek gebruikt voor teruggaven. Dat de Belastingdienst de teruggaven betaalde op rekeningnummer Y valt de Belastingdienst niet te verwijten. De Nationale ombudsman heeft meermalen geoordeeld dat de vermelding op het aangiftebiljet van een rekeningnummer kan worden aangemerkt als het aanbieden ter verificatie daarvan en dat de Belastingdienst mag uitgaan van de reactie daarop van de betrokken belastingplichtige. De Belastingdienst heeft na ontvangst daarvan betaald op het rekeningnummer dat stond vermeld op het aangiftebiljet. Daarmee is de Nationale ombudsman van oordeel dat de Belastingdienst bevrijdend heeft betaald. Dat het rekeningnummer stond vermeld op een aangifte IB over een ander jaar en waarvoor volgens verzoeker geen teruggaaf was te verwachten, maakt dit oordeel niet anders, van belang is dat die aangifte op een meer recente datum is ingediend. Dat de Belastingdienst trachtte het geld terug te vorderen van verzoekers ex-echtgenote, dient te worden gezien als een serviceverlening.

Gegeven het oordeel dat bevrijdend is betaald, is het nog steeds de vraag hoe het kan dat op de naar aanleiding van de teruggaven aan verzoeker gezonden 'Kennisgeving inkomstenbelasting Premie Volksverzekeringen' niet rekeningnummer Y stond vermeld maar rekeningnummer X. Dit in tegenstelling tot de Mededeling Verrekening of terugbetaling' waarop wel het juiste nummer Y stond vermeld. Het onderzoek heeft op de reden hiervan geen antwoorden opgeleverd. De Nationale ombudsman stelt vast dat hiermee onduidelijkheid is veroorzaakt bij verzoeker. Het valt immers niet te rijmen dat een teruggave wordt overgemaakt op een rekeningnummer dat afwijkt van het nummer dat staat vermeld op de kennisgeving. In zoverre is de Belastingdienst tekort geschoten en is de conclusie dat niet is voldaan aan het vereiste van goede organisatie.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Noord, is gegrond op het punt van de onduidelijkheid die met de aan verzoeker gestuurde kennisgeving is veroorzaakt. Op dit laatste punt is de klacht gegrond wegens strijd met het vereiste van goede organisatie.

Onderzoek

Op 13 maart 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift ingediend door KPMG Meijburg & Co Belastingadviseurs te Amsterdam, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Noord. De klacht werd destijds niet in onderzoek genomen omdat een met het onderwerp van de klacht nauw samenhangende procedure liep bij de Hoge Raad. Na afloop van deze procedure werd op 8 juli 2009 alsnog een onderzoek ingesteld naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën. In januari 2010 werd het onderzoek op verzoek van verzoeker geschorst in afwachting van nadere informatie die voor het onderzoek relevant kon zijn. Eind 2012 werd het onderzoek heropend. Op dat moment was de bewuste informatie nog niet beschikbaar. In februari 2013 werd het onderzoek nogmaals op verzoek van verzoeker geschorst omdat de informatie op korte termijn beschikbaar zou komen. Omdat dat niet gebeurde is het onderzoek in juni 2013 weer opgestart.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd de Belastingdienst nog een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te passen. De Belastingdienst gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het verzoekschrift van 11 maart 2008 met bijlagen.

De brief van verzoeker van 23 juni 2009 met bijlagen.

De reactie van de Belastingdienst van 20 oktober 2009 met bijlagen.

De brief van verzoeker van 21 december 2009 met bijlagen.

De aanvullende reactie van de Belastingdienst van 16 maart 2010 met bijlagen.

Nadere informatie van de Belastingdienst van 23 september en 17 oktober 2013.

De reactie op het verslag van bevindingen van verzoekers intermediair van 10 december 2013.

1 Deze stukken zien niet op teruggaven door de Belastingdienst